

Liesbeth List, Laten We Gaan Slapen

Het lege glas glijdt zachtjes uit je hand
Het bed is onbeslapen en jij zit op de rand
In de spiegel van de kast zie ik een vermoeide man
Soms twijfelend op zoek, maar die zonder mij niet verder kan
Hoe kun je me troosten als je de uitweg zelf niet vindt
Je leeft je leven in het verleden, terwijl de toekomst nu begint

refren':

Kom, laten we gaan slapen
Totdat de pijn verdwijnt
Misschien dat morgenvroeg
De zon weer voor ons schijnt
Kom, laten we gaan slapen
Kruip zacht tegen me aan
Kom, laten we gaan slapen
Morgen zal het beter gaan

Je sigaret ligt losjes in je hand
Je bed blijft onbeslapen, jij leunt tegen de rand
In de spiegel in de hoek zie ik jouw betraand gezicht
Heel misschien dat jij me vergeeft, als ik stil naast je lig

refren':

Al zo vaak waren mijn woorden alleen tijdelijk bedoeld
Ik heb 't eigenlijk nooit geweten wat ik werkelijk voor je voel
Dus, zeg maar niks meer
Nee, 'k zeg maar niks meer
Laten we gaan slapen